

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ Č. 4

VYSOKÉ NAD JIZEROU

Program:

DNES / 4.10.1983 -- ÚTERÝ

- 9.00 -- seminář o včerejším představení v malém sále Krakonoše
- 13.30 -- rozloučení s DS Luže v malém sále Krakonoše
- 14.30 -- vítání DS MěKS Radnice na MěNV
- 14.45 -- Větrovanka před Krakonošem
- 15.00 -- vítání DS MěKS Radnice před Krakonošem
- 16.00 -- divadelní představení
a J. Hašek: Josef Švejk
19.30 /DS Karolinka/
- 22.00 -- setkání souboru s patrony na Větrově

ZÍTRA -- 5.10.1983 -- STŘEDA

- 9.00 -- seminář o dnešním představení v malém sále Krakonoše
- 13.30 -- rozloučení s DS Karolinka v malém sále Krakonoše
- 14.30 -- vítání DS Strážkovice na MěNV
- 14.45 -- Větrovanka před Krakonošem

/pokračování na straně 2/

B1.č.229/83

Národní přehlídka vesnických a zemědělských divadelních souborů

Skutečnost ukazuje, alespoň ve Stře-
dočeském kraji, že v posledních letech
dochází v řadě pravidelně pracujících
amatérských divadelních souborů ke gene-
rační výměně. Mladí lidé s nadšením, ale
zcela bez zkušeností se vydávají na
divadelní prkna a snaží se na nich dělat

K POZNÁNÍ ZÁKLADŮ DIVADELNÍ PRÁCE

první kroky. Jakým způsobem jim tyto za-
čátky usnadnit, dát jim základní sumu
vědomostí i základní metodiku pro prakti-
ckou práci? A navíc formou, která by
je bavila a podněcovala jejich chuť k ak-
tivní činnosti, šetřila čas, aby zbyteč-
ně neobjevovali dávno známé pravdy?

Zkušenosti ukazují, že jednou z cest
jsou lidové konzervatoře. Ale co s těmi,
kteří se z nejrůznějších důvodů nemohou
nebo nechtějí "uvázat" k dlouhodobému in-
tenzivnímu vzdělávání? Recept na řešení
tohoto problému neexistuje, ale i tady
jsou jisté zkušenosti. Ukazuje se, že
cesta tak zvaných hromadných školení, při
/pokračování na straně 2/

/pokračování ze strany 1/

- 6.00 - vítání DS Strážkovice
před Krakonošem
- 16.00 - divadelní představení
a R.Lošťák: Dům kde ne-
19.30 sněží /DS Strážkovice/
- 22.00 - setkání souboru s pat-
rony na Větrově

S E M I N Á Ř

Včera dopoledne se hovořilo o inscenaci Radúze a Mahuleny v podání souboru z Bystřice u Benešova. I přes rozdílnost názorů pléna a poroty, která byla přece jen o něco kritičtější a snažila se poukázat na některé další možnosti v inscenaci, nedošlo ke rvačce. Naopak - zajímavý dialog režiséra Ludvíka Němce se členy poroty byl důkazem, že se právě v dialogu dají nalézat vzájemné inspirace a náměty k úvahám, platným pro naši divadelní práci obecně. A to by mělo být hlavním smyslem všech dopoledních seminářů.

PRO NAŠE ŽALUDKY

Myslím, že na jídlo a obsluhu si na Větrově nikdo nestěžuje, talíře se prý do kuchyně vracejí pečlivě vyškrabané díky, šéfkuchaři Pavle Popelo. Víme, že to nemáš lehké, přes osmdesát obědů, přes padesát večeří a navrch ještě padesát studených, to dá zabrat.

Mají s námi trpělivost, vždyť cimbálovce z Květné dokonce uvolnili místo za barpultem.

Je tu pěkný fofr. Pro obě směny, které se střídají, celkem jich je dvacet. Díky všem a hlavně vedoucímu Zdeňkovi Konvalinkovi. Škoda, že se letos nemohou dostat na představení.

Takhle se jim můžeme odvděčit jen konzumací. Zatím jsou s námi spokojeni, daleko prý přesahuje běžné rekreační průměry. Já se tedy nedivím.

el

B1.č.230/83

/pokračování ze strany 1/

nichž posluchači způsobně poslouchají, později klímají až konečně nevnímají, co se jim povídá, nevede k ničemu, leda snad jen k vykazování činnosti. Ukazuje se dál, že v okamžiku, kdy na těchto školeních je dán maximální prostor k praktické činnosti, jsou výsledky mnohem výraznější. Dále se ukazuje, že váželi se takováto praktická forma na nesoutěžní přehlídku, jsou výsledky opět výraznější. A konečně se ukazuje, že vůbec nejúčinnější formou je práce přímo v souboru na konkrétním inscenačním úkolu.

K těmto zkušenostem jsme dospěli ve Středočeském kraji, zatím. Možná, že v budoucnosti se ukáží další možnosti jako například tvůrčí dílny, s nimiž jsme letos začali, ale na jejichž hodnocení je ještě příliš brzy. Jarmila Černíková

RADOSLAV L O Š Ť Á K

Narodil se roku 1935 v Olomouci. Absolvoval filozofickou fakultu UP v Olomouci a v Olomouci také na čas působil jako dramaturg Státního divadla O.Stibora - až do doby, kdy se stal před několika lety dramaturgem Národního divadla v Praze.

Je znám jako prozaik /knihy drobných próz Šistota a Sníh pro příští noc/ i jako dramatik. Pro jeviště napsal text muzikálu Ošklivá Elza, pohádky Sůl nad zlato, Princezna se zlatou hvězdou na čele, a především několik původních her s názvy Chůze po kamení, Opožděný ptačí zpěv, Dům, kde nesněží a Dubnová noc.

Stálí návštěvníci Vysokého si jistě pamatují rok 1976, kdy autor VII. NP navštívil osobně, aby zhlédl inscenaci Chůze po kamení v podání souboru z Nového Veselí.

KAROLÍNKO, CO DĚLÁŠ ?

DS J.Honsy SZK Moravské sklárny
Karolínka je ve Vysokém už poos-
ně. Je znám nejen dobrým divad-
lem, ale také dobrou partou a ve-
lice hezkými vztahy se svými pa-
trony z Nové Vsi n.P. Vznikla me-
zi nimi přátelství přímo rodinná.
Vedoucím souboru, letos navíc ješ-
tě Švejkem, je pořád LIBOR KŘENEK.

Libore, co se u vás v době
vaší nepřítomnosti zde změnilo?

"Třeba datum od kterého
počítáme naši historii. Podle pí-
semných záznamů to byl rok 1921.
Ovšem naše členka Marie Šustko-
vá objevila pohlednicovou foto-
grafii datovanou rokem 1905.

Byla na ní skupinka herců a tiš-
těný text: "To koukáš, jaký máme
soubor, hra Anděl strážný. Jeden
spolupracovník ze vsi na fotce
poznal a pojmenoval asi dvanáct
lidí. Usoudil, že tohle herecké
seskupení existovalo už od konce
století."

Odpověď na otázku čím přispí-
váte k Roku českého divadla je
asi jasná. Švejk?

"Samozřejmě. Chtěli jsme českou
dramatizaci, zvolili jsme Haš-
ka. Ovšem postavu Švejka jsme
oprostili od nánosů různých ka-
rikatur a "vtipných" výroků, které
ani neřekl. V našem pojetí ukazují
cím nesmyslnost vojenské mašiné-
rie je jedním z řady. Snad má v
hlavě jen víc "vylipáno." Své nad-
řazené zesměšňuje tím, že plní
přesně jejich příkazy. K RČD
přispěl i náš dětský soubor, nas-
tudoval Moudrou Ševcovou."

A nějaké novinky ve scéno-
grafických či režijních postupech?

"Chceme vytvořit u Švejka za-
čínáme, tzv. totální kolektivní
divadlo. Přesněji řečeno, kromě
režiséra hrají všichni všechno.
I kulísáci a osvětlovači. Začí-
náme i s audiovizuální technikou.
A co se týče nových inscenací,
uvažujeme o Longenovi nebo o
inscenaci "Ze života hmyzu. Režii
by opět dělal Karel Semerád."

A otázka trochu odjinud. Vět-
šinou jste skláři, projeví se
ochotničení i u pecí?

"No jo, je. Teď jsme třeba
přivezli na ukázkou poháry s lep-
taným Harlekýnem, které jsme děla-
li jako cenu pro SČDO. Do sklenic
jsme zakleli i Švejky, s těmi se
ale chlubit teprve budeme."

Držíme palce!

Třetí večer vysocké národní divadelní
přehlídky byl rozhodně zdařilý a znovu
prokázal, že dramaturgická touha souborů
po současné české hře je požadavkem oprá-
vněným a divácky výsostně zdůvodněným. Pro-
to je Šotolova hra silně frekventována
na scénách profesionálních i amatérských,
navíc však i pro srozumitelné a čiré té-
ma o hledání smyslu života a jeho naplně-
ní v lidské souvstažnosti.

R E C E N Z E

Metoda Šotolovy hry navazuje na čecho-
vovsko šrámkovskou dramatickou linii. Ne-
jde o hmatatelný dramatický příběh, ale
o zveřejňování vnitřních promluv postav
a vytváření dialogů, jejichž zdánlivá ne-
sourodost, kontrast směšného se smutným,
nostalgie s pocitem beznaděje, vede k jas-
nému a faktickému významu a jeho poselství
životu.

Inscenační práce Dramatického kroužka
KaSS z Luže zživotňuje prostřednictvím
herecké tvorby literu látky do scénické-
ho tvaru, který citlivě rezeňuje s divá-
kem. Přestože se režie viditelně potýka-
la s určitými problémy poněkud nesourodé-
ho obsazení postav /mnohdy i žánrově se
odlišujícího/, a komplikovala dynamiku
představení ne zcela zřetelným plánem
jednotlivých situací /či sekvencí/, poda-
řilo se jí vytvořit dobré divadlo.

Zdeněk Pošíval.

Bl.č.231/83

U osmi kulových blesků,
jako se ten čas kazí! Ale nelaj-
te na mě, za to totiž může
květná. Jak se s námi cha-
lani loučili, chtěl jsem si zaz-
pívat po jejich. Vyšroubuju
ruku se sukovicí nahoru, zač-
nu halekat... Ach ta hlava sta-
řecká! Úplně jsem zapomněl, že
když já, lesů pán takhle nahoru
zvednu sukovicí a zařvu hromo-
vým hlasem, dávám vlastně pokyn
živlům. To víte, musel jsem je ne-
chat trochu vybouřit, jinak bych
pak neměl žádnou autoritu, kdyby
se Severák s Lijavcem dozvěděli
o moji skleróze.

Ale ono vám to, mně se zdá,
moc nevadí. Cestu do Hudlic
jste našli a to, že nejlepší je
na nachlazení z tohoto povětří
Čertí dílo Marušky Hejralovic,
taky není žádný tajemství. Za-
šeptala mi do ucha složení:
Rum, víno, pomerančový koncen-
trát a koření. Jaký? Ochutnejte
a hádejte.

Ale vždyť já chtěl dokončit
o tom počasí, mám koukám zabíhavý
vyprávění, to už v letech bývá.
Snad do zítřka napravím, co jsem
sказil. A vymyslete nějaký trest,
budu činit pokání, hlavně když se
to nepovede.

Včera jsem se věnoval kul-
tuře už od rána. Šel špacírem k
divadlu a koukal jak hosté z
Luže vykládají kulisy. Tak to-
mu říkali oni, ale mě neoblafli.
Mám pocit, že už jsou s nějakým
Krakonošákem domluvený a on jim
tu sehnal baračiště. Vždyť stěho-
vali komplet zařízení. A festovní,
ještě od babičky. Sporák/šel prý
z něho opravdový oheň/, kredenc,
stůl, koště. Že prý to jsou pro
scénu realistický dataily, to
zrovna! Vždyť oni si v krabici
přivezli kutě a v kleci jsem vi-
děl živou slepici. Jo, že prý
kutě za kondenzovaný mlíko
hraje a slepici na scéně str-
kají do trouby. Kdo by tomu
věřil! Slepici klidně mohli mít
kašírovanou a stačila by. To
ví přece každej hospodář, že do
výbavy je důležitá slepice co
dá vejce a kočka co zbaví sek-
nici myší.!

Ale my je tu rádi mezi sebe
říjmeme. Prý mezi nás docela
obře zapadnou.

Pondělek, 14. března 1836

Dnes je po komedii. Včera byl hrán ponej-
prv, co Paseka Pasekama stojí, Jan Dolínský.
Příjem byl pět zlatých konvenční mince.
Dost. Je po šlacích drahý len.

Každá komedie je vícenásobná, neboť ko-
medianti dělají komedii pro lidi a sami
mezi sebou mají tu nejkrásnější komedii.
jako včera já byl jsem v osobě Jana
Dolínského. V posledním výstupě, když jsem
se s Krakem potýkal, po první ráně mně
dřevěná sekera ulítla. Já ale jako dokona-
lý rytíř topůrkem jsem řezal, až padnul.
Smíchu jsem byl plný. Štěstí, že jsem měl
hledí spuštěné.

Bylo po sekyře a po komedii. V neděli
se bude ten samý kus ještě jednou hrát.
Nato bude následovat veselá zpěvohra pod
názvem Čert se utrhl.

C I T U J E M E

Dne 27. května 1836

Ó ty spravedlnosti krutá, ty opouštíš
mě proti zákonu! Pomocníci školní v hospo-
dách nesmějí hrát ani do hospod chodit, to
je zákonem určené. Okažte mně ale na semil-
ském vikariátě pomocníka, jenž by v hospo-
dě nehrál? Hrají všichni, a jest to proti
zákonu. Vikář neví o žádném, a ví o každém.
Divadla jsou zapovězené bez guberniálního
povolení, a v Pasekách se hrají hry i v za-
povězený čas. O tom ví vikář, místní pas-
týř páter Rubeš a i světský úřad v Semi-
lech, a když přijde k věci, neví o tom žád-
ný. Kdybych byl žádnému ani slova neřekl
a řekl, že odstupuji, a zůstal při škole,
mohlo to být hotové. Ale né: Proti zákonu
prohřešuji se -

/z deníku Věncesla va
Metelky

=====

VĚTRNÍK, zpravodaj XIV. národní přehlídky
vesnických a zemědělských divadelních

žení a milí přátelé, zjistil jsem, že mám na víc, než mi přidělili
moji kolegové v redakci Větrníku. Rozhodl jsem se proto, že vydám na
vlastní pěst tuto přílohu. Protože mně, na rozdíl od mých kolegů, nikdy
nic důležitého neunikne.

Především jsem byl svědkem vy-
nikajícího patronátního večeru bys-
trických divadelníků s "jézedáky"
z Horní Branné a Studence. Patroni
totiž neváhali vyhlásit soutěž - a
to nikoliv zemědělskou, ale divadel-
ní. Zadali téma: "Radúzi, Radúzi, už
jdeš zase na schůzi? - Nejdu, nejdu
Mahuleno, je tam strašně nahuleno!"
Zadali i nejružnější divadelní for-
my: drama, zpěvohru, pantomimu... a o-
chotníci, snažte se! Snažili se
všichni, ale nejvíc Libuška Erbsová
s Ládou Lhotou, protože jejich drámo
zvítězilo, což se projevilo ziskem
láhve šampusu. Ale Láda s Libuškou
prokázali smysl pro kolektiv - a
tak si připili všichni soutěžící.
Moc jsem se pobavil.

Ale jinak mne Láda s Libuškou
zlobí. Myslel jsem, že už je všem
hádám konec, když se loni na závěr
přehlídky udobřili. Ale ono né. Spo-
lečné lože totiž Libuška vyměnila
za společné lože s Libuší Havelko-
vou a Ládovi ráno ani snídání neu-
dělala. Dostala za to včera od něho
svůj díl - a tak nestydatě pro-
hlásila, že si raději počká na dal-
ší ženu pro společné spaní na
Větrově. Chudák Láda! Jsem zvědav,
jak se to vyvine.

Na Libušku musím ještě prozradit,
že si otevřela věštírnu. A tak kaž-
dému kdykoliv na přání přečte jeho
horoskop - a jak se dnes ověřilo
při valné hromadě Vobskočáku, vět-
šinou to sedí/viď Vlasto Vondrač-
ku?/.

A co můj milovaný soubor Vobsko-
čák? Nezahálí! Zkouší! Bude Velké
Fimfárum!!! Bude to komponovaný po-
řad věnovaný Roku českého divadla
a premiéra bude asi v pátek v noci.
To vám všem ještě napíšu včas a
přesně.

Jinak mi můj milý soubor dovolil,
abych vám dal přečíst dopis, který
mu poslal autor návrhu souborového
odznaku Rudolf Šimice. Moc se mi lí-
bil. Určitě se bude líbit i vám.

Tady je:

Moto: František Halas - Já se tam
vrátím...

Vám všem dobrým a milým oudům Vobsko-
čáku!

Když jsem před rokem odjížděl z V-
sokého, přeteklo mé srdce s naprostou
samozřejmostí vším hezkým, co jsem tu
prožil, a tak jsem stvořil čtyřverší,
za něž mi k mé nelibosti i zděšení
nebyla udělena státní cena:

Vysoké Vysoké,
jaké ty jsi místo!
Že se za rok vrátím,
to už je dnes jisto.

A já tu nejsem. Je mi to líto a je mi
z toho smutno. Přitom jsem nelhal, ta
slova byla upřímná. Hlavní pachatel
a viník, na mně se podepsavší, je sám
ředitel Pšenda. Ten všechno spískal
a za to budiž popotahován. Korunovač-
ní svědky promptně dodám. Vysvětlivky
podá Pšenda a za trest mu bude starat
se ve Vysokém o mou dceru. Mně nezby-
vá nic jiného než poteskněle vzpomín-
nat.

Při konání Velkého Fimfára vám bu-
du držet palce. Nemyslete si, bude to
fuška. Není totiž snadné překonat svě-
tový úspěch loňského Mlynáře a jeho
dítěte. Kdyby nešlo tentokrát o něco
svátečnějšího, protože Velké Fimfárum
je - cituji - "situováno k oslavě Ro-
ku českého divadla, a je proto nutno
připravit vystoupení důstojné, svěde-
mitě umělecky připravené" - byl bych
je doporučil rozdělit na tři celove-
černí produkce: na Velké Fim, potom
Velké Fá a konečně na Velké/řečeno
v hanáckém dialektu/ Rum. Ale takhle?

Tak tedy buďte všichni zdraví, bu-
du s vámi, i když nemohu přijít pobe-
Rudolf Šimice

Ředitel Pšenda už vysvětlení po-
protože Rudolfova dcera hraje s rad-
nickým souborem na přehlídce. On za-
tím doma hlídá děti. Takže je to jeh-
další oběť divadlu. Rudolfe - zdravím
tě srdečně - a všichni jistě se mnou!